

La Humanitat

Any II : Núm. 136
Barcelona, 16 d'abril de 1932

Redacció i Administració, Pel. 56, segon : Telèfons 16407 i 16408
Impremta: Muntaner, 49 : Telèfon 31518

undador: LLUIS COMPANYS

EL FRONT ÚNIC CAVERNÍCOLA

Acció Nacional-Agraris-Lliga

La Lliga, els agraris i els d'Acció Nacional, constitueixen un front únic, segons ens diuen de Madrid. No és nova la notícia. Ja ja unes setmanes, des de les nostres columnes vàrem denunciar tals propòsits.

Un amic nostre, que té motius per a conèixer a fons la gent de la Lliga i els seus propòsits, ens ha parlat així:

—Ja fa temps que, pels pobles de Catalunya, els elements de la Lliga, junt amb altres afins, fan una activa campanya que ells en diuen "agrària", però que en el fons no és més que "antiesquerrana".

—En quin sentit?
—Prenen per peu el projecte de reforma agrària i la campanya de la Unió de Rabassaires, per a portar al seu costat als petits propietaris. Però amb tota la mala fe i emprant tota mena de procediments.

—No serà una campanya pre-electoral?

—I està clar que ho és! No pensen, les dretes de casa nostra, en altra cosa que en les vinentes eleccions, siguin les que siguin. Somnien en un triomf que permeti minvar els efectes transformadors de la República...

Heu-vos aci el perill d'aquest front únic que té la virtut de posar en evidència els sentiments dels de la Lliga.

CRONICA DE LONDRES

DINER

Londres, abril 1932.

Aquesta paraula condensa una munió de problemes, d'alegries i de dolors, i és evident que avui dia es pronuncia més que en altres ocasions, gràcies a l'escassetat i a les dificultats que ella provoca. Però és evident que no tot el món ha de conèixer la seva falta amb la mateixa intensitat, ja que són molts aquells als quals, per la seva sort, els sobra. Uns altres, els avars, moren amb el pesar de deixar a la terra el que constituïa la seva alegria i la seva felicitat, mancat de la fertilitat d'imaginació de dos individus que gairebé simultàniament han trobat el mateix remei per a evitar el disgust de no endur-se'n a la tomba els seus béns.

Un cas ha ocorregut a Anglaterra. En certa localitat del comtat de Derby, una senyora, el nom de la qual no mencionarem, a fi de no donar-li una celebritat que no es mereix, desitjosa de no deixar res als seus hereus, agafà l'estranya costum de menjar-se els bitllets de banc entre dos troços de pa tou, igual com si fos un "sandwich". Sembla que aquest menjar li resultava molt agradable, més que el pernil, perquè seguí en tal costum durant algun temps fins que els seus hereus s'assabentaren d'ella. Els faltà temps per a denunciar el fet al jutjat, sollicitant que el jutge declarés pròdiga l'original senyora, però els indignats hereus no han pogut lograr el seu objectiu, ja que el jutge, tenint en compte que el paper moneda no és, en realitat, diner i que en destruir els bitllets de banc, dita senyora afavoreix, en definitiva, el Banc d'Anglaterra, que no es veurà obligat a reintegrar-los, ha desestimat la pretensió dels hereus.

A Lió s'ha donat l'altre cas. L'encarregat d'un cafè estava, cansat de la vida i al mateix temps no semblava molt desitjós de deixar els seus béns a unes altres persones de la seva família. El cas és que, decidit a suïcidar-se, començà a mossegar i mastegar un feix de bitllets de banc. Sembla ésser que havia lograt tragar-se ja una quantitat de bitllets per valor equivalent a unes 1.000 lliures esterlines, quan s'atràgantà i s'asfixià, malgrat els esforços que el mateix suïcida féu instintivament per treure's aquell estorb, en quant sentí les anelles de la mort.

No cal dir que la resta del feix de bitllets ha quedat inservible, malgrat quant han fet els hereus per a que el Banc de França els abonés la quantitat representada per ells, i també creiem inútil afegir que el suïcida ha baixat a la tomba acompanyat per les "benediccions més cordials" dels que havien d'ésser els seus hereus.

Molt ens temem que els vertaderament avars prenguin nota d'aquesta manera de liquidar les seves fortunes i no hi ha dubte que els bancs d'emissió del món enter s'alegrarien molt que es generalitzés la moda, ja que en tal cas s'estalviarien els pagaments en metàl·lic de quantitats de bastant consideració.

En canvi, els iugoslavs, segons ens comuniquen d'aquell país, no tenen aquest recurs, perquè el diner escasseja tant a la nació, que s'ha donat el cas de que un cinema hagi acceptat dels seus clients els pagament en espècie. És a dir, que a canvi d'una entrada, d'un seient de pati o d'una

lotja per a presenciar l'espectacle, admet l'empresa queviures, tals com pa, ous, embutits, carn, etc. I naturalment, abans que l'empresa cinematogràfica s'hagi decidit a això, ja es compren que a la població eren corrents tals combinacions, en vista de que el diner s'havia ocultat fins el punt de no veure's una sola moneda d'escàs valor.

Si en aquesta població iugoslava algun ric volgués acabar amb les seves riqueses, a exemple de la senyora anglesa i de l'encarregat de cafè francès, no tindria més remei que sentar-se a la taula i començar a devorar queviures. Això ja és més agradable i coneixem a molts que estarien disposats a fer la prova. Per exemple, els sense feina de qualsevol nació.

Però, bromes a part, és vertaderament trist, i intolerable que mentre uns sofreixen necessitats, uns altres folls o estúpids puguin destruir un diner que bastaria a remeiar moltes misèries.

H. ROBERT SHANEY

—Diuen que tot s'apuja, però aquest dítxos termòmetre no hi ha manera de fer-lo pujar enguany.

L'ULSTER I IRLANDA

Sembla que seguiran sense posar-se d'acord

París. — Lord Craigavon, primer ministre de l'Ulster, arribà a Londres per a entrevistar-se amb Mr. Thomas i sir Herbert Samuel a la Cambra dels Comuns.

Lord Craigavon té interès a que Anglaterra conegui la seva interpretació a l'art. quart de la resposta britànica a l'Estat Lliure, que ha despertat recel i temors a l'Ulster.

—No concebeixo una amistat amb Irlanda — ha dit — si no és sobre la base del jurament de fidelitat a la Corona i de l'observància lleial d'aquest jurament.

El Govern de l'Ulster, contrari radicalment a tota aproximació a Dublín, tem que la Gran Bretanya vagi a servir-se de la Irlanda del Nord com a mercaderia per al tracte d'una amistat anglo-irlandesa.

—Això — ha dit — seria xafogós. L'Ulster està separat de fet d'Irlanda pel Tractat de 1921. És lleial a la Corona, i protestant. L'Estat Lliure és catòlic i deslleial al rei.

França llença un nou segell de correu

El popular segell francès, representant la Sembradora, serà canviat molt aviat, per un altre simbolitzant la Pau. Els antics segells francesos, no desapareixeran, però, en absolut. Seran afectats per les valors inferiors a 30 cèntims, mentre que els nous de la Pau, aniran de 30 cèntims a 1 franc 50 cèntims.

La maqueta és de P. A. Laurens, i ha estat aprovada per M. Louis Rollin, ministre de Comunicacions.

Una manera d'escapar de la presó

Que no resol pas el problema

Berlín. — Un reclus de la presó de Speier, anomenat Jacob Falter, que volia escapar-se, pensà que el millor mitjà per a aconseguir la llibertat era que el portessin a l'infermeria de la presó i des d'allí preparar fàcilment l'evasió.

Com que gaudia d'una magnífica salut, i no se li ocorria el mitjà de poder enganyar el metge, se li ocorregué

empassar-se tot quant tenia al seu a cànc. En efecte, en pocs minuts s'havia empassat una forquilla, una cullera, un grapat de claus, diversos cargols, un tros de vidre i diversos trossos petits de ferro.

Poc després d'aquest indigest menú Jacob fou portat a l'infermeria; però en tan greu estat, que els metges tingueren de practicar-li immediatament una greu operació, de la qual ara està convalescent, sense formes suficients per a intentar l'evasió.

ERA D'ESPERAR

El «baby» Lindbergh no és a Barcelona

Fa ja alguns dies, la policia de Barcelona va rebre de la direcció general del cos, dues fotografies del fill de Lindbergh, segrestat als Estats Units, i l'ordre de procedir a fer investigacions per tal d'esbrinar si el dit infant havia estat portat a Barcelona.

La policia, complint aquestes instruccions, ha fet les oportunes recerques, assabentant-se de totes les criatures arribades a la nostra ciutat d'unes quantes setmanes ençà, treient-ne la conseqüència — esperada, per demés — que el baby Lindbergh no es troba pas a la nostra ciutat.

Lluís Alfons de Borbó, ex-gran d'Espanya, espera a França que un contrabandista li trameti 80.000 pessetes per a pagar una multa que li fou imposada, a causa d'haver emès un xec sense provisió

Tot es qüestió de tenir paciència per a poder veure com els francesos, acabaran per a atorguejar-se de la raça borbònica.

No és la primera vegada que els tribunals de la veïna república, se les tenen de veure amb els Borbons.

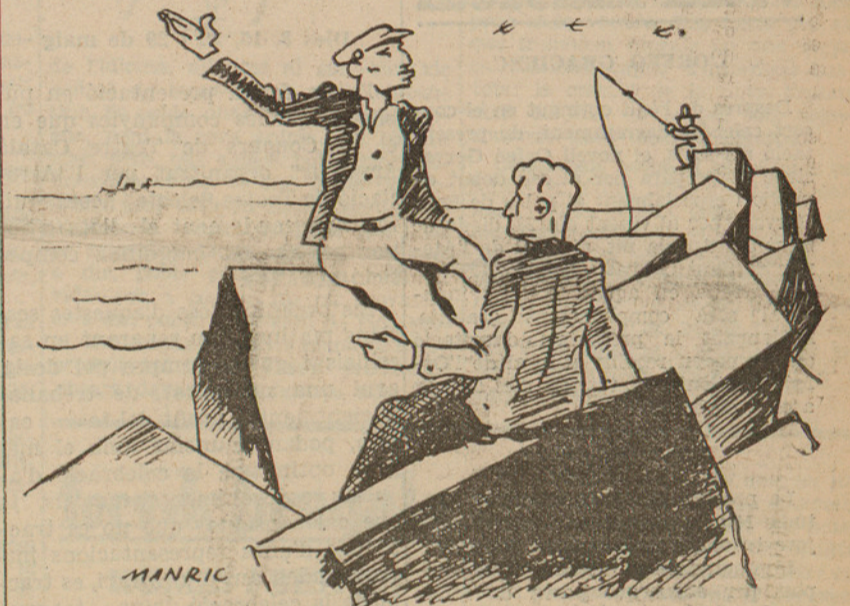
Lluís Alfons de Borbó, duc d'Ansolin, sense ofici ni benefici altre, que el pompós títol de Gran d'Espanya, fou condemnat el 17 de febrer, pel tribunal de Montreuil sur Mer a sis mesos de presó, i 10.000 francs de multa, per haver donat a la caixa del casino de joc de Touquet, un xec de 150.000 francs, sense provisió.

El gran del cas, és que el seu defensor, va declarar que Borbó, en el moment en que es trobava al casino del Touquet, estava esperant un contrabandista, que havia d'atravesar la frontera espanyola per a portar-li 80.000 pessetes, però que aquest contrabandista havia caigut a les mans dels duaners espanyols, de manera que fins que arribi un altre contrabandista d'Espanya, portat altre volta els fons necessaris, el príncep no podrà pagar...

El tribunal, ha reduït davant aquestes explicacions la pena imposada, per la simple multa de 500 francs.

Que els nostres duaners obrin

ull, a veure si poden, a cada viatge clandestí que els emissaris del Borbó efectuin, emparar-se de mica en mica de la fortuna d'aquest paràssit, que altrament, sortirà d'Espanya, com ja n'han sortit tantes altres.

—Has vist el què diu el Borbó? —Deu patir deliri de grandeses!
—Que vol ésser un senzill ciutadà!

EL CRIM DE BADALONA Els jesuïtes volen ésser expulsats

Resulta que el senyor Luengo no coneixia a Emmy Langer ni al seu marit

Assabentats que en la conversió de l'alemany Emmy Langer al catolicisme, havia actuat com a padri el senyor Manuel Luengo, hem procurat entrevistar-nos amb l'esmentat senyor per a demanar-li alguns detalls de la suposada víctima.

Trobem al senyor Luengo a l'"hall" de l'hotel Orient, preparant-se per sortir cap a Madrid. En veure'ns, interromp els seus preparatius i allargant-nos la mà, ens diu:

—Suposo que deu voler parlar-me del crim de Badalona, no és això?

—Ja veurà, com a padri, voldria que em donés alguns detalls dels seus apadrinats.

—Doncs bé; pot dir que he estat un padri que no he conegut els meus fills, car sols vaig veure'ls els curts moments que durà la cerimònia del bateig.

—Amb molta estranyesa no ens podem estar de preguntar-li:

—I doncs, com va produir-se el motiu de què vostè fos el padri?

—Molt senzill; un dia vingueren a visitar-me unes senyores que formen part d'una Junta de Dames Catòliques i em digueren que tenia d'ésser padri d'un enginyer alemany que, junt amb la seva esposa es convertien al catolicisme, i a l'endemà vaig assistir a l'acte i res més.

—I sense conèixer-los, no li va fer res d'apadrinar-los?

—No; car en dir-me que es tractava d'un enginyer em vaig pensar que no devia ésser un qualsevol.

—I des d'aleshores, no els ha tornat a veure?

—No; ni els he vist, ni n'he sabut mai més res.

I davant les manifestacions categòriques del senyor Luengo, que demostren que la seva coneixença amb la família Langer, fou purament accidental, ens acomiadem agraint-li l'estona que Them distret de les seves ocupacions.

Els jesuïtes, abusen d'una tolerància que podria sortir-los malament.

Ahir, instalen una escola a la Rambla de Catalunya. Ara, tenim coneixement que n'han creat una segona al carrer de Planelles, en una torreta nova de trinca. Aquests senyors, fan tots els equilibris per a posar-se d'acord amb la llei, el que vol dir sovint una mofa de la mateixa. Es vesteixen de paisà; viuen en comunitat i fins cal suposar que per estar per casa es posen els hàbits negres de la Companyia de Jesús.

Si ningú no els atura, d'ací pocs temps tindrem les mateixes escoles de jesuïtes, els mateixos homes i tàctiques d'ensenyament.

Es indispensable cridar a l'ordre aquests jesuïtes disfressats d'home, per tal d'assabentar-los que la República és i vol ésser laica.

Cent vint-i-tres «ciutadans» volen ésser botxins a Hongria

Budapest. — S'han presentat cent vint-i-tres candidats per a ocupar el lloc de botxi a Hongria, que ha esdevingut vacant, per la mort del titular.